

Tožba Kraljevine Belgije proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 26. marca 2005

(Zadeva T-134/05)

(2005/C 132/59)

(Jezik postopka: francoščina)

Kraljevina Belgija, ki jo zastopata Jean-Pierre Buyle in Christophe Steyaert, avocats, je dne 26. marca 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Komisije z dne 19. januarja 2005, v delu, v katerem je štela, da „stare terjatve ESS“ niso zastarale in če je potrebno v delu, v katerem je štela, da se te terjatve obrestujejo z zamudnimi obrestmi, ki se obračunavajo na podlagi člena 86 Uredbe št. 2342/2002/ES,
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Od leta 1987 do leta 1992 je Komisija od tožeče stranke zahtevala, naj povrne nekatere zneske iz Evropskega socialnega sklada (ESS), ki jih je Komisija neposredno nakazala različnim belgijskim organizacijam kot nosilkam projektov, le-te pa jih niso uporabile v skladu z ureditvijo ESS.

Komisija je v letu 2004 pobotala določene zneske, ki jih je tožeča stranka dolgovala iz naslova starih terjatev, s terjatvami tožeče stranke do Komisije. Zaradi teh pobotov je tožeča stranka na Komisijo naslovila več dopisov, na katere je Komisija odgovorila z izpodbijano odločbo, in navedla, da stare terjatve, v nasprotju z navedbami tožeče stranke, niso zastarale.

V utemeljitvi svoje tožbe tožeča stranka zatrjuje, da so predmetne terjatve zastarale na podlagi člena 3(1) Uredbe št. 2988/95/ES oziroma podredno, na podlagi določb belgijskega prava, ki se v tem primeru uporablja v skladu s členom 2(4) Uredbe št. 2988/95/ES.

Tožeča stranka prav tako prereka določitev zamudnih obresti s strani Komisije. Po mnenju tožeče stranke v tem primeru obstajajo posebni predpisi, in sicer Uredbi št. 1865/90/EGS in št. 448/2001/ES, ki razveljavljata člen 86 Uredbe št. 2342/2002/ES, na katero se Komisija sklicuje v utemeljitvi določitve zamudnih obresti. Tožeča stranka navaja, da naj ti posebni predpisi ne bi določali zamudnih obresti za ukrepe

ESS, o katerih je bilo odločeno pred 6. julijem 1990, in da Komisija zlasti ne bi smela zahtevati zamudnih obresti od predmetnih terjatev.

Tožba Franca Campolija proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 29. marca 2005

(Zadeva T-135/05)

(2005/C 132/60)

(Jezik postopka: francoščina)

Franco Campoli, stanujoč v Londonu, ki ga zastopata Stephane Rodrigues in Alice Jaume, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 29. marca 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo OPI z dne 13. decembra 2004 o zavrnitvi ugovora, ki ga je vložila tožeča stranka na podlagi člena 90(2) Kadrovskega predpisa, skupaj z, prvič odločbo OPI, ki se izpodbija s tem ugovorom in ki je s prvim majem 2004 spremenila korekcijski koeficient, gospodinjinski dodatek in pavšalni dodatek za šolanje, ki se uporabijo pri pokojnini tožeče stranke, in drugič, obračune plač tožeče stranke v delu, ki se nanaša na uporabo te odločbe od meseca maja 2004;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi predlaga uporabo korekcijskega koeficienta, ki se je za njeno pokojnino uporabljal pred 1. majem 2004 in to z retroaktivnim učinkom od 1. maja 2004.

Glede tega je treba opozoriti, da je člen 20(2) priloge XIII kadrovskega predpisa zato, da bi se zapolnil prehod med staro in novo ureditvijo korekcijskega koeficienta po spremembi kadrovske ureditve, ki ureja evropsko javno upravo, določil prehodno obdobje petih let, od 1. maja 2004 do 1. maja 2009, v katerem se korekcijski koeficient progresivno znižuje.

V podporo svoji tožbi se tožeča stranka sklicuje predvsem na ugovor nezakonitosti na podlagi člena 241 Pogodbe, ker naj bi bila v tem primeru uporaba člena 20 Priloge III Kadrovskih predpisov nezakonita.

Glede tega tožeča stranka zatrjuje:

- kršitev legitimnih pričakovanj, upošteva zagotovila uprave, v skladu s katerimi naj novi Kadrovski predpisi ne bi imeli nobenega negativnega vpliva na njen položaj,
- nespoštovanje načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije, upošteva razlikovanje glede na kraj bivališča zaposlenih in upokojenih uradnikov,
- nespoštovanje njenih pridobljenih pravic, upošteva spremembo temeljnih pogojev za njeno zaposlitev, upoštevanih na dan njene upokojitve,
- kršitev načela dobre uprave.

Tožba EARL Salvat Père et Fils in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 30. marca 2005

(Zadeva T -136/05)

(2005/C 132/61)

(Jezik postopka: francoščina)

EARL Salvat Père et Fils, s sedežem v Saint-Paul de Fenouilletu (Francija), Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées, s sedežem v Perpignanu (Francija) in Comité national des interprofessionnels des vins à appellation d'origine, s sedežem v Parizu, ki jih zastopata Hugues Calvet in Olivier Billard, avocats, so dne 30. marca 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

- razglasi za nični točki 1.1 in 1.3 odločbe Komisije z dne 19. januarja 2005 o „Plan Rivesaltes“ in parafiskalnih dajatvah CIVDN, ki jih je uvedla Francija,
- naloži Komisiji plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z izpodbijano odločbo je Komisija ugotovila, da so premija za opustitev pridelave na hektar, ki se financira z interprofesionalnim prispevkom v okviru „Plan Rivesaltes“, in oglasno-promocijske akcije ter akcije za delovanje kontroliranih geografskih porekel „Rivesaltes“, „Grand Rousillon“, „Muscat de Rivesaltes“ in „Banyuls“, ki se financirajo z interprofesionalnimi prispevki, državne pomoči v smislu člena 87 ES.

Tožeče stranke predlagajo, da se ta odločba razglasi za nično, in najprej navajajo, da naj bi bila njena obrazložitev pomanjkljiva, s čemer je kršen člen 253 ES, zaradi česar tožeče stranke ne morejo razumeti razlogov, iz katerih je Komisija sklepala, da naj bi bila v obravnavanem primeru izpolnjena merila, ki jih je postavila sodna praksa Sodišča glede državnih pomoči. Poleg tega tožeče stranke navajajo, da naj bi bil z izpodbijano odločbo kršen člen 87 ES, ker Komisija ni dokazala, da naj bi bili zadevni ukrepi financirani s sredstvi, ki so jih dali na razpolago nacionalni državni organi, niti da naj bi šli interprofesionalni prispevki, namenjeni za financiranje oglasno-promocijskih akcij ter akcij za delovanje kontroliranih geografskih porekel, na račun države.

Tožba Skupine LA PERLA S.p.A. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 1. aprila 2005

(Zadeva T-137/05)

(2005/C 132/62)

(Jezik, v katerem je bila tožba vložena: italijanščina)

Skupina LA PERLA S.p.A., ki jo zastopata Renzo Maria Morresi in Alberto Dal Ferro, avvocati, je dne 1. aprila 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu.

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe je bila: Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- popolnoma razveljavi izpodbijano odločbo, s tem da potrdi veljavnost odločbe oddelka za izbris in v vsakem primeru ugotovi ničnost izpodbijane znamke;
- družbi Cielo Brands — Gestao e Investimentos Lda naloži plačilo stroškov celotnega postopka, vključno s stroški obeh stopenj postopka pred UUNT.